

அரிமேய வின்னகரம்

சென்று வணக்கிடுவீர்: அரிமேய வின்னகரம் என்னும் நிமிய தேசம் திருதாங்கூர் திருப்பதிக்குள் ஓன்று, பகவான் விரும்பி எப்போதும் ஏழந்தகருளி இருக்குமிடம் பரமபதம்; ஸ்ரீவாவுண்டம். அதனை வின்ன நகரம் (வின்னகரம்) என்று பெரியோர் கூறுவார். இந்தத் திவ்யதேசமும் பரமபதத்திற்கு ஒப்பாக இருப்பதால் வின்னகரம் என்று பெயர் பெற்றது. விள்ளு க்ருஷ்ண என்ற வடசோல் வின்னகரம் என்றுமிரு என்பாருமுண்டு. ஸ்ரீமந் நாராயணன் பரமபதத்தில் ஸ்ரீதேவி பூதனியரோடு ஏழந்தகருளி இருக்கிறார். இங்கும் திரு மடந்தை மன மடந்தை திருப்பாலும் திகழ அமர்த்திருக்கிறார். எம்பெருமானுக்கே உரிய ‘அரி’ என்ற சொல்லைக் கூறி இந்தத் திவ்ய தேசத்தையே அரிமேய வின்னகரம் என்கிறார் ஆழவார்.

ஸ்ரீதேவியாந்தாஸராபார்

‘பாவமே செய்து பாவியானேன்’ என்று வருந்த வேண்டாம். ‘செய்த பாவத்திலிருந்து விடுபடுவது எவ்வாறு என்று தீண்டு வேண்டாம். ‘எம்பெருமான் நஷ்டத்து விடுவானே?’ என்று கலங்க வேண்டாம்! அவனது சுதந்திரத் துண்ணமைய (வொதந்திரியத்தைக்) கண்டு அந்த வேண்டாம். அடியார்கள் குன்றினைய குற்றம் செய்யினும், குணமாகக் கொள்பவன் எம்பெருமான்! குற்றம் செய்யாதவர் யார்? குற்றம் செய்திருந்தானும் அவரும் காப்பாற்றப்பட விடுவதும் என்பவன் திருமகன்! இலக்கும் எம்பெருமானேடு இருக்கிறார். ‘ஒருவரிடம் குற்றம் காண்பது என்? அதைப் பொறுக்க வேண்டுவது என்?’ என்று கூறுவன் பூமிப் பொாட்டி! இவன் பெருமையே வட்வானவன்! இவனும் எம்பெருமானேடு இருக்கிறார். இம்மூவரும் தமக்கே உரித்தான் வாத்ஸல்ய குணத்தைக் காட்டிக் கொண்டு நம்மைக் காப்பார்!

தொகார்பன்

பாற்றுவதற்காகவே இங்கு வந்திருக்க, நம் பாலந்ததக்கண்டு நாம் அஞ்சுவாணன்! வருகிறவர்களுக்கே மலைம் ‘மாசுசு’ என்று கூறிக் கொண்டு அமர்ந்திருக்கும் இந்த எம்பெருமானை அடையந்த தொடர்ச்சிக்குலே போய் பிழையும் புகுத்துவான் நின்றனவும் தீயினில் தூசாகும். அருளினை அகல் அரியோய விண்ணகரம் சென்று வணக்கிடுவோம் வாரிர்!

ஆடல் வல்லான்: மிகப் பழைய காலத்தில் கூத்தாடுவது கிருபெரிய நிகழ்ச்சி! விழாக் காலங்களிலும் மங்கள நாட்களிலும் கூத்தாடுவது உண்டு. ஆயர்கள் சேரியிலும் கூத்தாடும் நிகழ்ச்சி அடிக்கடி நடைபெறும்! ஆயர்கள் செருக்கு மிகுந்த காலத்தில் குடக்கூத்து ஆடுவார்கள். பலவகைக் கூத்துகளில் இது ஒன்று! தலையீது தானெந்து குடங்களை (வரிசையாக) அடுக்கி வைத்துக் கொள்வார். இரண்டு தோள்களிலும் இரண்டு குடங்கள், இருங்களிலும் இரண்டு குடங்கள்! இத்தனையும் வைத்துக் கொண்டு இசைக்கும் தாளத் திற்கும் ஏற்றவாறு ஆடுவார்கள். சிவர் ஆடிக் கொண்டே ஆடங்களை மேல் நோக்கிப் போட்டுப் பிழப்பதும் உண்டு! இத்த ஆட்டத்தை மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாகக் கண்டு எடுக்குவார்கள், குடக்கூத்து ஆடுவதில் கண்ணன் பெரும் புகழ் படைத்தவன். ஆகவால் இந்தச் செயலில் மனத்தைப் பறி கொடுத்த ஆழ்வார்கள், குடக்கூத்தன், குடமாடுகூத்தன், குடம் நயந்த கூத்தன் என்றெல்லாம் கூறுவார்கள். ‘குடங்கள் எடுந்தெர விட்டுச் கூத்தாட வல்ல என்கொலோ!’ என்று அழைக்கிறார் பெரியாழ்வார். அரியோய விண்ணகரத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும் கூத்துவருக்குக் குடமாடுகூத்தன் என்று திருநாமம்.

ஒவியும் — ஒளியும்: இந்நாளில் எங்கு பார்த்தாலும் ஒவிகள்! எந்தப் பக்கம் திரும்பினாலும் ஒனி! இசைத் தட்டு ஒனி! ஒனி பெருக்கி வேறு! ஒவிகளின் இடையில் ஒவ்வொரு

அரிமேய வின்னகரம்

நானும் வாழுக்கையை நடத்துகிறேன். ஒரு நாளேனும் நமக்கு ஆய்வு விடைக்காதா? தலையெய்யில் அமைதியாக இருக்க மாட்டோமா! என்று ஏன்கி அமைதியை நாட்ட தலையெய்யை ஒதுக்க செய்கிறேன். ஒவிகளைக் கொண்டில் சிறநூல்க்கு வாழுக்கையே வெறுத்துப் போகும். அவர்கள் து வாழுக்கை ஒவிகளோடு ஒன்றிக் கலந்திருக்கும். எம்பெரு மான் பரமபத்தில் எழுந்தருளி இருந்தான்! அங்கும் ஸாம கானம்! பல்லாண்டோலி! தும்புதுநாரதர் முதலானேரின் இசையோலி! பிராட்டியரோடு தலையெயில் ஏகாந்தமாக இருக்க பூமியில் ஒரிடத்தைத் தேடினான். திருநாங்கூரில் ஒரிடத்தைக் கண்டான். இயற்கை எழிலில் மனத்தைப் பறிகொடுத்தான்! பிராட்டியரோடு அங்கேயே தங்கி சிட்டான். தான் இருக்கும் இடத்திற்கு ‘அரிமேய வின்னகரம்’ என்ற பெயரை ஏற்படுத்திக் கொண்டான். நம்மைக் கொப்பாற்றி நன்னீலையை அடைவிக்கும் வரை அவனுக்கு அமைதி ஏது? ஒவிகளும் அவனை விடவில்லை! ஒரு பக்கம் வரத்திய ஒவிகள்! மறு பக்கம் வண்டியை முருநும் ஒவிகள்! எங்கும் அந்தணர்களின் மறைவெயாலி! பெண்களின் சிலம்பார்க்கும் ஒவிவேறு! கடலோலி போன்று எங்கும் ஒவிகள் நீரம்பியுள்ளன. இப்படிப்பட்ட அரியமேய வின்னகரத்தில் எம்பெருமான் தன் பேரொளியைக் காட்டிக் கொண்டு அமர்ந்திருக்கிறான்! இவ்வாறு ஒவியும் ஒவியும் நிறைத்த இடம் அரிமேய வின்னகரம்!

அறியவேண்டிய உண்மை : ‘நான் யார்?’ என்று அடிக்கடி தன்னிலைப்பற்றியே சிந்திப்பது கலங்கிய நிலை! ‘நான் என்னைச் சேர்ந்தவன்’ என்று நினைப்பது அறியாலும் நிலை! “நான் பகவானிக் சேர்ந்தவன்” என்று தன்னைப்பற்றி உறுதியாக இருப்பது உண்மைநிலை! நாம் அறியவேண்டிய உண்மை இதுவே? பகவானுக்கு அடிமைப் போகுளாக இவ்வாலிடில் நமக்கு நன்மை இல்லை; மதிப்பு இல்லை. நறுமணம் பெற்று விளங்குவதால் மலருக்குப் பெருமை!

தோசார்யன்

ஒவிபெற்று விளங்குவதால் மணிக்குப்பெருமை! பகவா
ஆக்கு சேஷப்பொருளாக இருப்பதினுலோயே நமக்குப்
பெருமை!

தானே நன்னீயம் தரும் கற்பகமாக இருக்கும் அரிமேய
விண்ணகரத்தாலே அடைந்து நற்பயன்களை வேண்டிப்
பெறுக்கள்! தாக்கத்தைத் தணித்துக் கொள்ள விரும்பு
இறவன், நல்ல குடி நீர் நிறைந்திருக்கும் சூனத்தை விட்டுக்
கானல் நீரை நாடி ஒடுவதுண்டா? எங்கெங்கோ மருங்கு
ஒடாதீர்! உங்கள் மக்களையும் ஒடுவவக்காதீர்!

எந்தத் தெய்வமும் அழியாப் பயணித் தரவல்லது
அன்று. இந்த உண்ணமையை அறிந்து கொள்ளுக்கள்.
மறைகளைக் கற்றுப்பொருள் உணர்ந்த நான்முகனும்
பகவானுக்கு அடிமை! 'எம்பெருமான் (ஸ்ரீமந்தாராமாயணன்)
ஒருவனே நம் தலைவன்!' என்று தெரிந்த ஞானங்கொண்ட
சிவனும் பகவானுக்கு அடிமை! திருநாராணன் அருளால்
ஸாவதத்தின் மீது அமர்ந்து சௌல்தும் சிறப்புடைய
இந்திரனும் பகவானுக்கு அடிமை! நீங்களும் நிலையான
பக்தியோடு பகவானையே நம்பி வணங்கினால் பயன் பெறு
வீர்கள்' என்கிறூர் பின்னைப் பெருமாள் ஜயங்கார்.

வாழு மழியார் மட்டெஞ்சே! நம்மளவே
தாழும் சுட்டோன் சதுருகத்தோன்—பாயிக்
அரிமேய விள்ளாகாக் காவலேன் கண்டா
யரிமேய விள்ளாகாத் தார்க்கு
நூற்றெட்டு திருப்பதி அந்தாதி ரீ

ஏஞ்சே வணங்கு: அரிமேய விள்ளாகரம் சென்று
அந்த எம்பெருமானைப் பற்றி ஏதேனும் சொல்லிக் கொண்டு
பகவானை வேஷிக்க வேண்டும்! என்று நினைப்பொருள்

(பெரிய திருமொழி 3-10) ‘திருமடந்தை’ என்று ஒரூட்டகும் பதிகத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே ஸெவிக்க வாம். அவ்வாறு முழுதும் சொல்ல இயலாதவர்கள், இந்தப் பாக்ரத்தைச் சொல்லவாம்.

உன்றதனுல் விளவெறிந்து கணியுதிர் த்த காளை

காமருசீர் முனில் வள்ளனன் காவிகள் முன்காப்பாள்
குன்றதனுல் மகழுதடித்துக் குட்டாடு கூத்தன்

குவுமிடம் சொடுமதில்கள் மாளிகை கோபுரங்கள்
துன்றுமணி மண்டபங்கள் சாலைகள் தூம்கையோர்
தொக்கிண்டுத் தொழுதியொடு மிகப்பயிறும் சோலை
அன்றக்கரவாய் மதுவுண்டங்களி முரலு நாங்காச்
அரிமேயவின்னகரம் வணங்கு மட்டென்னுசே!

தன்னை தெருங்கி வந்த கன்று வடிவாய அசுரனைப்பிடித்து, விளாமரத்தின் வடிவாய் நின்ற அசுரன் மீது ஏறிந்து இருவன்றைம் ஒரே செயலாக அழித்தவற்றும், கோவர்த்தன மலையைக் குட்டாகப்பிடித்து மழையைத்தடுத்து ஆயர் பாடியைக் காத்தவற்றும், மிகவும் அகுமையாகக் குட்கூத்து ஆடினவற்றுமாகிய கண்ணன் உவந்திருக்குமிடம் அரிமேய வின்னகரம். கொடியாணி நெடுமதின்; கோபுரங்கள், மாட மாளிகைகள் நிறைந்திருப்பதும், ம ஒ ற ஓ ய ர நிறைந்து கூடி வாழுமிடமாக இருப்பதும். சோலை மனீர வண்டினங்கள் தேன் பகுகி இசை பாடும் இடமாக இருப்பது மான திருநாங்கூர் சென்று, ஏ!தென்னுசே! அரிமேய வின்னகரத்தை வணங்கு.